

Zápis ze zasedání Výboru pro práva dítěte

ze dne 10. září 2018

Místo a čas konání: Vladislavova 4 (Fórum), Praha 1, od 09:30

Přítomni: M. Ďordž, A. Hofschneiderová, J. Husák, P. Kačírková, L. Kantůrková, M. Kučerová, B. Rittichová, V. Sklenář, K. Šimáčková Laurenčíková (předsedkyně Výboru), M. Šimůnková, H. Zaplatílková

Omluveni: T. Bártová, Š. Dušková, H. Jamrichová, A. Křístek, H. Pazlarová, V. Piskačová, L. Rybová, J. Sosna, D. Strupek, H. Štěrbová, Š. Tyburcová, V. Velek

Hosté: A. Šabatová, J. Zapletalová Kolářková

Sekretariát: J. Machačka

Program:

- 1) Vzdělávání opatrovnických soudců (*J. Zapletalová*)
- 2) Lidskoprávní standardy uplatňující se v přístupu k uživatelům návykových látek a osobám závislým na návykových látkách, včetně dětí
- 3) Ovlivňování metodického vedení výkonu veřejné správy na úseku sociálně-právní ochrany dětí
- 4) Spolupráce s Výborem pro prevenci domácího násilí a násilí na ženách
- 5) Různé

Paní předsedkyně přivítala přítomné členy a připomenula odchod tajemnice Výboru pro práva dítěte s tím, že její nástupce již byl vybrán a své funkce se ujme v průběhu listopadu. Dále byl mezi členy Výboru přivítán nový člen, J. Husák, zástupce České středoškolské unie.

1) Vzdělávání opatrovnických soudců (J. Zapletalová Kolářková)¹

J. Zapletalová přednesla informace ohledně systémového vzdělávání opatrovnických soudců. Dříve se jednalo o upozadovanou agendu, od roku 2016 se situace zlepšuje, dnes je pořádáno zhruba 10

¹ Další informace jsou obsaženy v *Koncepci vzdělávání opatrovnických soudců* – viz další dokumenty v Přílohách.

různých seminářů s právní i mimoprávní tematikou (psychologie, sociální práce), jichž se účastní pět set až sedm set účastníků ročně. Od roku 2017 má tato oblast samostatný vzdělávací plán.

Obsahový důraz je kladen na rozlišování soukromého a veřejného rodinného práva, na lidskoprávní otázky, na zásady justice přístupní dětem a na interdisciplinární přístup. Jedná se o specifickou cílovou skupinu, proto jsou zaměstnávání schopní lektori s dostatečnými znalostmi příslušné oblasti. Jedním z hlavních cílů vzdělávání je upozornit soudce na lidskoprávní rovinu jednotlivých případů, neboť rozhodnutí mají na základní práva účastníků řízení často bezprostřední dopad. Soudci jsou dále vedeni k tomu, aby byli schopni vyhodnocovat, kdy je zásah státu do rodinného života účastníků řízení nezbytný a kdy nikoli.

Ukázkovým případem kvalitního vzdělávání a spolupráce je okresní soud v Novém Jičíně. Dále existuje skupina dalších osmi okresních soudů, tzv. Cochemská skupina, kdy tyto soudy si zřizují vlastní interdisciplinární týmy a z vlastní iniciativy komunikují a vytvářejí vhodné procesy tak, aby systém jako celek fungoval ve prospěch dětí. Skupina vznikla na základě případů rodinného práva soukromého, konkrétně rozvodů, jimiž jsou soudy zavaleny, odtud by se závěry a zkušenosti mohly rozšířit i do dalších relevantních oblastí.

Justiční akademie je schopna pomáhat např. díky prostředkům z Norských fondů, konkrétně se jedná o finance na projekt Zlepšování přístupu zranitelných skupin ke spravedlnosti, který má být realizován od září roku 2019 do září roku 2023 (aktivity jsou zaměřeny především na vzdělávání, ale netýkají se pouze opatrovnické justice). Projekt nabídne vzdělávání prostřednictvím e-learningu a HELP kurzů², budou vytvořena instruktážní videa, uskutečněny krátkodobé zahraniční cesty či vytvořena dětská skupina pro kontrolu kvality justice. Návrhy na náměty instruktážních videí od členů Výboru pro práva dítěte jsou vítány.

1) K bodu byla otevřena debata

B. Rittichová se dotázala, zda se semináře obsahově zaměřují i na téma dětí a domácí násilí. J. Zapletalová nemá konkrétní informace, ale množství seminářů plánuje být výrazně navýšeno, bude tedy prostor na dostatek téma. Domácí násilí je školení dlouhodobě, i když spíše na půdě trestního soudnictví.

J. Kantůrková poděkovala za práci, kterou Justiční akademie v oblasti vzdělávání soudců v opatrovnických věcech vykonává. Poukázala na to, že Akademie činí maximum, připravuje velké množství školení, problém je z jejího pohledu pouze v tom, že aktivity navštěvují stále stejní soudci. Dále v souvislosti s Cochemskou skupinou uvedla, že je potřeba dosáhnout spolupráce s vedením soudu, jinak se soudci nemají možnost zapojit. J. Zapletalová odpověděla, že aktivity jsou ve svých počátcích, a postupem času bude počet zainteresovaných soudů stoupat, neboť se bude šířit povědomí o těchto aktivitách a jejich kvalitě. K. Laurenčíková souhlasila s postupem od spodu, tedy rozšiřování povědomí a postupné dobrovolné zapojování. Mnozí soudci vyvíjejí vlastní iniciativu, bez ohledu na postoj vedení soudu. Množství soudců navštěvujících semináře se zvyšuje, čemuž odpovídá navyšující se kapacita seminářů. Školení se často realizují tím způsobem, že na

² Více informací např. zde: <https://www.cak.cz/scripts/detail.php?id=17379>.

určitému soudu je dostatečná poptávka a školení se zde následně uspořádá přímo pro tamější zájemce.

A. Šabatová se dotázala, zda lze zjistit, kolik soudců videa sleduje dálkově. J. Zapletalová odpověděla, že počet zhlédnutí je zjistitelný a že zájem o tuto formu mezi soudci je. Výukové materiály jsou tedy dostupné i pro soudce, kteří by jinak museli cestovat velké vzdálenosti, aby se dostali do příslušného školicího města. J. Zapletalová dále doplnila nabídku ERA institutu³ a spolupráci s Justiční akademií, kdy se konkrétně jedná o lidskoprávní semináře zaměřené na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva a další lidskoprávní dokumenty; semináře lze navštívit i na území ČR.

M. Ďord' se dotázal, zda k pilotnímu testování v rámci řešeného projektu bude docházet na uvedených soudech, a dále jakým způsobem bude realizována evaluace. J. Zapletalová odpověděla, že se to týká pouze oněch deseti již aktivních soudů, a že se nepočítá s evaluací ze strany externího subjektu, budou se vyhodnocovat především názory účastníků. Na základě dalšího dotazu pak promluvila o otázce zapojování dětí, kdy na tento aspekt se plánují řádně připravit, dále zde bude pozice osoby s náležitými kompetencemi. A. Šabatová k tomuto doplnila existenci olomoucké svépomocné dětské skupiny sdružující děti, jimž se rozvádějí rodiče. Podle J. Zapletalové obdobné skupiny vznikají i na soudech, spolupráce je plánovaná i s dalšími subjekty, např. orgány sociálně-právní ochrany dětí. B. Rittichová poukázala na vhodnost informování a poskytování statistik, např. v otázce počtu dětí, které se účastní řízení jich se dotýkajících. J. Zapletalová následně uvedla, že postoje soudců se díky školením mění, kdy soudci projevují větší zájem o nabízená témata a projevují větší aktivitu k dalšímu vzdělávání. Téma participace dětí považují za důležité a pracují na výběru nejlepších přístupů.

A. Hofschneiderová také poukázala na nedostatečné zapojování dětí. Dále uvedla, že podle jejího názoru všechny složky v rámci řízení spolupracují. Soudce má být především dobrý právník, nelze od něj očekávat ještě skvělé psychologické schopnosti či schopnosti sociálního pracovníka. Co se týče přístupu, má být užit ten založený na jednotlivých právech, v tomto případě by se tedy mělo jít po právech dítěte a jejich obsahu. Klíčovou osobou má být v řízení klient a jeho pohledu by měl být dán prostor. Interdisciplinární přístup považuje spíše za překonaný – důležité je, aby každý z aktérů systému znal dobře svou roli a tu plnil. J. Zapletalová vysvětlila, že interdisciplinární přístup není založen na tom, že by se subjekty sešly nad každým jedním člověkem, ale na tom, aby se naučily spolupracovat a věděly, co od sebe vzájemně očekávat. Spolupráce procesu neuškodí, na úkor procesu je především neznalost profesních pravidel.

M. Ďord' připomněl dohody s Ministerstvem spravedlnosti o poskytování statistik o přítomnosti dětí na řízeních. K tomu se zeptal, zda se v projektové žádosti počítá se sběrem dat. Reagovala K. Laurenčíková s tím, že toto má realizovat Ministerstvo, neboť na to má kapacity a zdroje. Ministerstvo spravedlnosti mělo zpracovat analýzu, zahrnující údaje jako je např. délka řízení, nápad na soudce a podobně. B. Rittichová uvedla, že již nyní je zaveden monitoring některých nových aspektů podporujících fakticky větší možnost participace dítěte (např. jiné soudní roky). Z povahy soudních statistik však nelze sledovat zcela všechny děje v řízení (to by bylo spíše na

³ Evropský inovační a technologický institut.

kvalitativní než kvantitativní analýzu). **B. Rittichová pošle pro další jednání Výboru již nyní dostupná data.** Pokud jde pak o další (nově sbíraná) data týkající se počtu opatrovnických soudců, nelze vyloučit, že požadovaná data by se mohla začít sbírat od ledna.

K. Laurenčíková dále připomněla na minulém jednání řešené téma výsledkových místností pro děti. Podstata problémů nespočívá v dostatečném počtu zvláštních místností, ale ve schopnostech soudce a dalších zainteresovaných subjektů zjišťovat názor dítěte s respektem zásad nejlepšího zájmu dítěte. Dále požádala B. Rittichovou o informace ohledně pokroku v tématu soudních znalců pro děti. Vzhledem ke specifičnosti tohoto tématu se K. Laurenčíková sama obrátí na příslušnou osobu na ministerstvu spravedlnosti. B. Rittichová dále upozornila Výbor na to, že v souvislosti s předchozím jednáním s Ministerstvem spravedlnosti by to mě být Výbor, kdo přijde s návrhem na specifikaci úpravy soudních místností pro děti.

A. Šabatová uvedla, že je téměř dopracován materiál pro sociální pracovníky ohledně matek s omezenou svéprávností, konkrétně jak postupovat, aby se zamezilo praxi, že tento stav je důvodem pro odebrání dítěte. Po dokončení bude materiál rozeslán členům Výboru.

L. Kantůrková doplnila informaci o spolku opatrovnických soudců, část soudců je tedy s problémy obeznámena a zároveň na nich aktivně a dlouhodobě pracuje. Opatrovnický soudce by měl být především empatický člověk a též částečně psycholog, dobrý právník mnohdy nestačí. Interdisciplinární spolupráce je dobrá věc, která se v praxi osvědčuje. Dále hovořila o dotazníku realizovaném ze strany Kanceláře Veřejné ochránkyně k opatrovnickým soudcům, kdy zadání dotazníků na soudech dostalo vedení, a sami soudci neměli možnost se skrze tyto dotazníky vyjádřit, což nepovažuje za vhodný přístup.

Co se týče participace dětí, na tu by mělo být myšleno od počátku a měla by být nastavena co nejlépe, s důrazem na neformálnost přístupu. Do zahájení projektu zbývá ještě rok, ale této otázce by měla být věnována náležitá pozornost. Nestačí pouze formálně vytvořit participační prostor, zásady participace dítěte musí být především naplněny fakticky. Ohledně soudců je zřejmé, že současný stav je třeba napravit. Soudce by měl být především znalcem patřičné právní úpravy, včetně mezinárodního práva lidských práv, ale neměly by mu chybět ani schopnosti z oblasti psychologie či sociálních prací. Zároveň by však v řízení mělo být dbáno na to, aby se nerozhodovalo „s účastníky bez účastníků“, tedy aby osoby, zde především děti, dostaly prostor se o svá práva zasazovat a vyjadřovat své názory a potřeby.

Za mnohými nevhodnými kroky vůči dětem (např. umístování do diagnostických ústavů) stojí školy a jejich vedení, které si s dětmi neumí poradit (např. nejsou schopny zajistit potřebnou formu výuky dětem s diagnostikovaným ADHD a dalšími poruchami). Školy se pak obrací na opatrovnické soudy a ty opakovaně posílají děti do ústavů, aby povinnou školní docházku odchodily tam (neboť škola není schopna poskytnout tomuto dítěti potřebné podmínky). Soudci proto musí být především garanti základních práv dětí. Se současným stavem není možné se smířit, naopak je nutné hledat cesty, jak jej postupně napravovat, kdy vzdělávání jednotlivých složek řízení (především tedy soudců) je významným krokem. Státní zástupci jsou vzdělávání též. A. Šabatová k závěrečnému shrnutí doplnila, že problém často bývá i na straně školní inspekce, která je při svých hodnoceních málo kritická, a zařízení následně nejsou motivována ke změnám a zachovávají

nevyhovující stav. Pracovat by se tedy mělo pracovat i s postoji pedagogů a škol a zařízení obecně, mělo by dojít k posílení profesionálních dovedností.

K. Laurenčíková krátce promluvila ke změnám poskytování psychiatrických služeb, kdy dbát by se mělo především na lidskoprávní přístup. Podněty k těmto změnám přišly přímo z vedení Ministerstva zdravotnictví, a bylo by skvělé, kdyby stejně dobrým partnerem bylo ve změnách školských zařízení Ministerstvo školství. Problémy si odmítají přiznat jak Ministerstvo, tak jednotlivá školská zařízení.

J. Zapletalová na závěr tématu uvedla, že probíhá i jazyková příprava soudců, ačkoli nejde o primární zaměření řešeného vzdělávání. Vedle toho existuje základní databáze přeložených rozsudků Evropského soudu pro lidská práva.⁴

2) Téma Lidskoprávní standardy uplatňující se v přístupu k uživatelům návykových látek a osobám závislým na návykových látkách bylo přesunuto na následující jednání.

3) Ovlivňování metodického vedení výkonu veřejné správy na úseku sociálně-právní ochrany dětí

Z důvodu lepší informovanosti členů ohledně tématu bylo hlasování o usnesení přesunuto na další jednání. Slova se ujala A. Hofschneiderová se stručným představením celé problematiky.

Uvedla, že v listopadu roku 2016 byla vydána Metodická příručka pro kurátory pro děti a mládež.⁵ Příručka pravděpodobně zastihla kurátory na úrovni obcí s rozšířenou působností nepřipravené a přinesla výraznou změnu doposud užívané praxe. Na příručku reagovaly orgány sociálně-právní ochrany dítěte, k vyjasnění sporů bylo pořádáno jednání, dále se pak na jaře letošního roku uskutečnila dvě celorepubliková setkání přímo s kurátory. Úspěšnost příručky se mnohdy odvíjí od práce krajského úřadu, tedy zda podklady rozesílá, zda příslušný přístup přijme, atd.

V březnu roku 2018 byl vydán další metodický materiál, týkající se zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, tematicky se týkal především rozhodování o státním příspěvku pro zřizovatele těchto zařízení a měl sloužit pracovníkům na úrovni krajů k rozhodování o tomto příspěvku. Materiál měl přesah i do dalších témat a navazoval na předchozí příručku. Na druhou příručku reagovala mnohá média. O tématu následně jednal Výbor pro sociální politiku, kde Ministerstvo práce nedostalo příliš velký prostor k vysvětlení účelu obou příruček. Výbor zde přijal usnesení, které vyzývá ministryni práce, aby příručky stáhla. V současné době probíhá přepracování obou příruček.

A. Šabatová doplnila, že se onoho jednání Výboru pro sociální politiku účastnila. S výhradami souhlasí s A. Hofschneiderovou. Na druhou stranu je toho názoru, že Ministerstvo práce hrubě zanedbalo spolupráci s osobami v terénu, kde nebylo dostatečně vysvětleno, že intervenovat se má,

⁴ Např. <http://portal.justice.cz/Justice2/MS/ms.aspx?j=33&o=23&k=6085&d=328999>
<http://eslp.justice.cz/>

⁵ Dostupná zde:
http://socialnipracovnici.cz/public/upload/image/metodicka_prirucka_pro_kuratoty_pro_deti_a_mladez.pdf

ale jiným způsobem. Vedle toho měla být oslovena Kancelář Veřejné ochránkyně práv. Podle jejího názoru pak dále Ministerstvo v příručce vydalo několik nevhodných či nesprávných tvrzení. A. Hofschneiderová oponovala, že se jedná spíše o dezinterpretace než nevhodná tvrzení, což je vlastně jádro celého problému ohledně obou příruček. Spory jsou například o to, zda jsou některá tvrzení příručky v rozporu s občanským zákoníkem.

Podle A. Hofschneiderové je podstatou příručky mimo jiné zamezit nadbytečné umisťování dětí do výchovných ústavů, což nikdy není dobrým řešením. Umístění do zařízení nemůže být reakcí na nedostatek jiných alternativních služeb. A. Šabatová namítla, že za nedostatek alternativních služeb odpovídá právě Ministerstvo práce. A. Hofschneiderová uvedla, že ideálním řešením by bylo navrhované sjednocení služeb péče o dítě, do té doby je prostor pro zlepšení omezen. K ústavní výchově není možné přistupovat jako k detenci, obsah ústavní výchovy je dnes interpretován nesprávně.

H. Zaplatílková uvedla, že příručky v několika věcech vybočily z mantinelu interního normativního předpisu. Cílem takového předpisu má být vyjasnění znění zákonů, nikoli jít proti zákonu. To je důvod následujících reakcí. Jednání Výboru pro sociální politiku jí přijde nevhodné, na druhou stranu Ministerstvo na návrh poslaneckého výboru přistupovat nemuselo. Ke změnám v příručkách se Ministerstvo po diskusi na Výboru zavázalo a vydalo tiskovou zprávu, která byla po krátké době z webových stránek Ministerstva odstraněna. Pro hlasování Výboru pro práva dítěte je důležité znát i obsah příruček.

A. Hofschneiderová s rozporem se zákony (především s namítaným občanským zákoníkem) nesouhlasila. K. Laurenčíková doplnila, že mnohé povolané osoby se k příručkám vyjadřovaly, aniž by si ji důsledně prostudovaly, a jejich názory naprosto neodpovídaly zásadám vhodného přístupu k dětem. Dále uvedla, že smyslem usnesení, která má Výbor přijmout, není hodnotit obsah příruček, ale okolnosti, které ji provázejí a které vyvrcholily na zmiňovaném jednání Výboru pro sociální politiku.

L. Kantůrková řekla, že metodiky přispěly k narušení dosavadní praxe, kdy dochází k tomu, že některé OSPODy pokyny dodržují a některé nikoli. Někteří zaměstnanci OSPODů dále příručky mylně interpretují, což též vyvolává v praxi problémy. Této situaci se dalo předejít předběžným informováním. Dále souhlasí s několika rozpory s občanským zákoníkem. Dle M. Šimůnkové by měl Výbor prodiskutovat jak obsah navrhovaného usnesení, tak obsah příruček. Podle jejího názoru jsou poslanci prostřednictvím příslušného výboru oprávněni se na ministry obracet s žádostmi, a následně záleží na ministrech, jak se k otázce postaví.

Na úkor postupu je i nedostatek spolupráce mezi Ministerstvem práce a Ministerstvem školství, neboť oba subjekty vydávají příručky s často shodnými tématy, a tyto obsahově nejsou vždy v souladu.

Členové Výboru byli vyzváni, aby sepsali body obsažené v metodických příručkách Ministerstva, které považují za sporné, aby měl Výbor na následujícím jednání dostatek podkladů. H. Zaplatílková se souhlasem Veřejné ochránkyně práv zašle Výboru připomínky k metodikám ze strany Kanceláře. Veškeré materiály budou distribuovány mezi členy Výboru.

4) Spolupráce s Výborem pro prevenci domácího násilí a násilí na ženách

K. Laurenčíková zahájila společné jednání Výboru pro práva dítěte a Výboru pro prevenci domácího násilí a násilí na ženách. Výbory by se vedle dalších témat měly věnovat především ochraně dětí v případech domácího násilí a násilí v rodině, a společnými silami by se měly zasadit o systémové změny.

Výbor pro prevenci domácího násilí má v současné době téma dětí jako svědků nebo obětí domácího násilí jako jednu ze dvou priorit plánu prací. Do tohoto tématu spadá např. otázka procesu svěřování dítěte do péče některého z rodičů, určování kontaktu s druhým rodičem a obecně rozhodovací praxe týkající se těchto otázek, která by měla maximálně zohledňovat práva a potřeby dítěte, ale ne vždy tomu tak je. Dále sem spadají otázky výživného či dostupnost specializovaných služeb pro děti ohrožené násilím v rodině.

Výbor pro práva dítěte se zaměřuje např. na dosažení standardizace práce soudních znalců, kteří pracují v opatrovnickém řízení a kteří mnohdy nenaplňují potřebné standardy. O této otázce probíhá jednání s Ministerstvem spravedlnosti, jemuž byl mimo jiné předložen návrh na sjednocení této opatrovnické praxe (je však otázka, zda se téma někam posouvá). Dalším tématem je dostupnost služeb pro rodiny ohrožené násilím, kdy tyto služby by měly mít především jednotnou kvalitu. Ke společné diskusi je pak možné otevřít ten den řešené téma projektu Zlepšování přístupu zranitelných skupin ke spravedlnosti. V rámci tohoto projektu by totiž měly být vytvořeny dětské skupiny, které by reflektovaly zkušenost s justicí a opatrovnickým řízením, tedy nedostatky by byly odhaleny i díky pohledu dětí. Součinnost již nabídlo několik organizací. V neposlední řadě je důležitým tématem intervenční iniciativa škol, tedy schopnost včas zasáhnout a problémové chování řešit, nikoli pouze trestat.

4) K bodu byla otevřena debata

Jako na další téma hodné pozornosti bylo upozorněno na nevhodné zacházení s dětmi v institucionální péči, kdy tomuto mohou zamezit právě kvalitní a dostupné formy intervenční a preventivní péče. Rodina v krizové situaci má mít v těchto službách oporu, díky čemuž nebudou děti nuceny končit v ústavních zařízeních. Toto téma by bylo vhodnější řešit ve spojení s Výborem proti mučení. Zastřešujícím tématem je násilí systémové, kam spadá častá nekompetentnost osob provázejících dítě během řízení, pozdní poskytování služeb, nemožnost pro dítě domoci se svých práv a další nedostatky.

Výbory by se dále společně mohly zaměřit na téma omezování fyzických trestů užívaných vůči dětem a na přístupy pozitivního rodičovství. Významné je mimo jiné dbát na hranici mezi fyzickými tresty a týráním dítěte. Pozornost by měla být věnována edukativním přístupům směrem k rodičům při práci s rodinou, neboť vedení rodiny je nejúčinnějším nástrojem. Spolupráce Výborů by se dala využít i pro spolupráci mezi subjekty, které se prostřednictvím zástupců Výborů účastní.

Další téma hodné pozornosti je situace dětí se zdravotním postižením, které překročí hranici osmnácti let. Těmto lidem a jejich rodinám by měl být poskytován odpovídající soubor služeb, které by ideální bránily umístění těchto osob do ústavů.

Dále byl představen program Světové zdravotnické organizace s názvem Inspire⁶, který sdružuje státy a cílí na ukončení páchaní násilí na dětech. Z evropských zemí je prozatím účastníkem Švédsko a některé jihovýchodní země. Strategie by měly být předloženy vládě, neboť pro Českou republiku by bylo vhodné, aby se programu též účastnila. Program má velmi kvalitně zpracované podklady, jedná se o sadu konkrétních kroků a doporučení, na které by se státy ve snaze zastavit násilí páchané na dětech měly zaměřit. Do roku 2030 by se ideálně měly připojit všechny státy, nejedná se ale o mezinárodní smlouvu, je proto nutné zvolit formu přistoupení. Ke strategiím by se mohly přihlásit příslušné Rady vlády. Členové Výborů byli vyzváni, aby se k programu vyjádřili a zaslali k němu komentáře. K programu by mohlo být zpracováno stanovisko obou Výborů a předloženo vládě prostřednictvím Rad vlády. Vedle toho by mohla být strategie provázána s plánem udržitelného rozvoje České republiky do roku 2030⁷, který byl v dubnu letošního roku schválen vládou a který se v kapitole Rodina a komunita tématem též zabývá. Členové Výborů by se měli v mezičase zamyslet nad formami využití strategie. Oslovena bude paní náměstkyně Šteřlová, dnes působící na Ministerstvu zdravotnictví, která byla roky zástupkyní WHO za Českou republiku a která by mohla zprostředkovat více informací. Sekretariát Rady vlády pro lidská práva pomůže vyhodnotit nejlepší způsob, jakým k využití strategie přispět.

Dále je možné pokračovat ve spolupráci s J. Zapletalovou a více se např. zapojit do projektu Zlepšování přístupu zranitelných skupin ke spravedlnosti a do otázky vzdělávání soudců a dalších subjektů účastných řízení s dětmi obecně.

5) Různé

Členové neměli žádné příspěvky k tomuto bodu.

Výbor pro práva dítěte a Výbor pro prevenci domácího násilí a násilí na ženách se dohodly na společné schůzce, jejíž prozatímní datum bylo stanoveno na 6. prosince 2018.

⁶ Více informací zde: https://www.who.int/violence_injury_prevention/violence/inspire/en/

⁷ Strategický rámec Česká republika 2030, více informací zde: <http://www.vlada.cz/cz/media-centrum/aktualne/vlada-schvalila-plan-udrzitelneho-rozvoje-ceske-republiky-do-roku-2030-155414/>